

SẨM TU HÀNH

* Đạo sư: Đỗ Chuân Hán
" pháp lý vô vi khoa
học Huyền Bí phát
pháp" →

- 1 -

. 370

Tác giả: Ông Sĩ

Đỗ Chuân Hán.

Á M . U . Á N H
của

CỤ ĐỒ - THUẬN - HẬU (Tức ông tử)

Tám mươi Hậu đã sấm ra,
Thích-Ca truyền đạo Di-Đa truyền khoa
Tử đây giác ngộ phân qua,
Các bạn phải nhớ khoa này vô-vi.

Tử đây pháp lý gắng ghi, (5)
Pháp môn ranh rẽ Di-Đa truyền khoa.
Môn nào môn nầy có khoa,
Bạn đừng lầm tưởng chung khoa lạc đường.

Khoa-học huyền bí chủ-trượng,
Học thời ân-chứng mọi tướng gia chơn. (10)
Luyện đạo suy xét thiết hơn,
Trí tâm tu luyện như đờn lên giây.

Học đạo đừng thôi tả tây,
Nghe dẫu đi đó không thấy không ta. (15)
Rồi đây xác thác ra ma,
Chuyên-môn thi noi bỏ qua đạo mầu.

Đạo nào đạo nầy có-câu,
Học thời rạn hiệu chỗ sâu chỗ lộ.
Phật dẫu mà có hộ phò,
Bạn đừng nghi quấy cụ cơ sao nên. (20)

Tu hành gắng chí cho bền,
Nền đạo vững chắc mới nên đạo lành.
Thấy cả tướng cả la tạnh, *canh*
Chánh-tâm cố y tu hành mới nên.

Di-Đà thọ ký ghi tên, (25)
Trên đầu lưng khuyết Phật cho tam liễu.
Luyện đạo chọ ký đưng kiêu,
Anh em bầu bạn phải chịu phải lo.

Trăm người ngàn tánh số đo,
Kẻ hiền người nông dạy cho nên hiền (30)
Ban thí dạy ban mới thiêng,
Thích-Ca dạy bảo chiêu liên bên con.

Lời nói như nét vàng son,
Con nên ghi gắng chọ tròn công-phu.
Trong đạo kẻ sang người ngu, (35)
Tiền-cần nhơn-qua rang tu xóa liền.

Thích-Ca bí yếu huyền-thiên,
Hễ tu là được phúc-duyên cho liền.
Siêng-năng cần-mẫn ban liền,
Thích-Ca hoằng-hóa tuyên-truyền con ơi. (40)

Lời dạy dạy bảo đã rồi,
Di-Đà thọ ký khọa này công-phu.
Học thời để ý đưng ngu,
Dạy đầu nhỏ đó công-phu cho bền.

Sáu chữ huyền-bí thông lên, (45)
Tam đường nhện bụa mọi nên đạo mẫu.
Ngươn đạo chỉ rõ cao sâu,
Thâu được huyền-bí mẫu-ni phát liền.

Di-Đà laphép huyền-thiên,
Công-phu luyện đạo bệnh hung hóa hiền. (50)
Di-Đà sáu chữ thầy truyền,
Công-phu rành rẽ bệnh liền hết ngay.

Bệnh trong cho đến bệnh ngoài,
Diễn-quang thầy trị có tài noi theo.
Con tu đưng sợ chữ nghèo, (55)
Trong lòng sáng suốt khéo khôn mới tài.

Việc làm khôn khéo là may,
Tiền bạc phát-triển do ngay ý mình.
Đừng làm hanh khát đi xin,
Không tham không muốn không xin mới mau (60)

Thầy dạy ghét kẻ cơ-cầu,
Dâm dục xúi dục chẳng ban phép mau.
Ngay đêm thầy ở trên đầu,
Phép mau thầy dạy cơ-cầu làm con.

Nệm-mô phải giữ cho tròn, (65)
Điện lạnh phát-triển cho con tia vàng.
Tia vàng chiếu điện hao quang,
Công-phu cố gắng bao toàn thân con.

Luyện đạo phải giữ cho tròn,
Chịu khổ chịu nhọc thân con, chẳng gây. (70)
Khỏe khoản mặt nạp, thuở này,
Thầy thương thầy dạy khỏi gây khỏi lo.

Soi hồn có bạn chỉ cho,
Công-phu rằng học thầy cho bằng vàng.
Di-Đa, thọ ký rõ ràng, (75)
Trên đầu lung lổ thế gì con than.

Đừng làm giả dối mọ màng,
Công-phu luyện đạo rõ ràng, hỏi con.
Không dui không đốt cùng tròn,
Phép Phật thân-bí không môn không phai. (80)

Thầy thương thầy, mới chỉ ngay,
Phép Phật nhờ điện mới tại do con.
Soi hồn phép Phật ở con,
Công phu luyện đạo đừng làm đừng sai.

Mười hai giờ tý thông khai, (85)
Xếp bưng ngồi lại chấp tay định-thần.

An-trí, an-tánh, an-thần,
Chẳng lọ chẳng nghĩ chẳng cần việc chi.
Trí-y an-tĩnh vô-trí,
Xả tay để xuống bệ mi mới mẫu. (90)

Thế-gian mê-tín cơ-câu,
Nhắm mắt tứ-tướng ý hầu Phật Tiên.
Dỡ tay cúi cho ngang vai,
Ngón cái chặn bít lỗ tai mới mẫu.

Làm cho tinh-diễn đầu đầu, (95)
Thông cảm bộ đầu mới rõ thông-trí.
Điện chạy bát chanh nhỏ ghi,
Soi ca các neo thông ngay xoay đầu.

Tay trở chặn huyết bộ đầu,
Chặn ngang mí tọc điện liên tập-trung. (100)
Lữ hưởng lạ mạch điện chung,
Trí ý phát-triển tiếp cùng thiên không.

Nhức đầu cũng hết cùng thông,
Khí trời vận tiếp thiệp-công mới mẫu.
Huyết này thông-cam đầu đầu, (105)
Bảo tin chú Phật cơ-câu đó con.

Điềm lạnh xuất hiện vàng son,
Hồn vía mới rõ cứu-tĩnh mới tròn.
Trai tim he mở cho con,
Hồn vía mới biết chẳng còn bị giam. (110)

Khớp xương mí mắt hình tròn,
Ngón giữa tạ chặn chẳng còn hồ nghi.
Kéo chẳng nhẹ nhẹ một khi,
Tin này tiếp điện chạy mí chón mây.

Điện này chớp nhoáng hoài nghi, (115)
Không mắt mà thấy mới tại đó con.

Độ ghen thông-cảm chẳng còn,
Mắt lộ trở sang, chẳng môn con người.
Tủ ấy tia sang bằng mười,
Mắt may tuổi tán con người vui tuổi. (120)

Ngâm miêng cuốn lưỡi khác người,
Nướu răng kẻ cần chỗ lưỡi găng ghi.
Tủ dạy an-tĩnh nhu-mi,
Môn đệ của Phật tu-mi mới mau.

Phép Phật biến-hóa cơ-câu, (125)
Già thì biến trẻ chẳng sâu đó con.
Miêng cười duyên-dang môi son,
Công-phu cố-gắng sống lâu hơn người.

Bạc chín khó đổi vàng mười,
Trưởng sanh trở lại con người thắm tuổi. (130)
Luyện đạo công-phu chỗ lưỡi,
Làm cho sức-khỏe con người an-khương.

Diễn-quang soi thấu khớp xương,
Trí-tuệ khai hân thông thường thiên-cổ.
Luyện đạo an-tĩnh đừng mở, (135)
Mắt mở trở sang thiên-cổ mới mau.

Trí ý gom lại bộ đầu,
Tâm tịnh đều biết cao sâu tâm người.
Đầu chợ già trẻ mấy mười;
Trí đạo hiểu biết bằng mười thế-gian. (140)

Gánh vàng đem đổi chẳng mang,
Phép Phật thấu đàng hơn vàng thế-gian.
Soi hân đã hết lại sang,
Pháp-luân thường chuyển mở màn cho con.

Di-Đà khuyến nhắc các con, (145)
Cha mẹ giao-câu sanh con thuở đầu.

Hình dạng trần-cầu cơ-cầu,
Năm tạng, ngũ uẩn, ăn sâu cuộc trần.
Nuôi thân khôn lớn cõi trần,
Làm việc nô-lệ bao lần đố con. (150)

Thầy nói ghi tạc vạng son,
Ngũ tạng, cõi mở chẳng còn như xưa.
Chẳng tham, chẳng luyến thừa ư,
Ngũ-tạng phân tách nào lửa thế gian.
Tử đây tạnh ý mở màn (155)

Diễn-quang ngũ-tạng chạy sang bộ đầu.
Mắt thì ngũ-uẩn cơ-cầu,
Diễn lạnh đến đờ để hầu việc nay.

Bắt đầu theo Phật hằng ngày,
Ngũ-uẩn làm chủ dẫn ngay thiện-đàng. (160)
Diễn-quang tập hợp mở màn,
Cửu-khiếu hợp nhứt tia vạng phát ra.

Bắt Ân tam-muội ca-sa,
Quan-Âm Bồ-Tát cho ta phép mau.
Ngồi ngay xương sống thẳng đầu. (165)
Cánh tay khép lại khít sườn đờ con.

Xương sống vũ-trụ ngay bon,
Cần ràng cơ lưới chẳng con lo chi.
Hit hơi đây, bung một khi,
Nghệt hơi lại thở việc chỉ chỗ sờn. (170)

Luyện đạo cố gắng thì hơn,
Chết sống chỗ sợ đầu, sờn trí ta.
Theo Phật nào phải theo ma,
Con làm như vậy thì tà phai đàng.

Tử đây đi thẳng một đàng, (175)
Phật là căn-bản rõ-ràng đờ con.

Hồn vía phải giữ cho tròn,
Vốn không cần-ban nọo mơn náo sai.
Phật với con cùng một loài,
Dương thế coi tạm tù-đầy đó con. (180)

Làm sao cội-phúc chớ mơn,
Con về chôn củ cho tròn nghĩa nhơn.
Vốn không là sợi dây đôn,
Đã ngay náo vạy đầu sồn đầu sai:

Tu thời chẳng sợ một ai, (185)
Tà ma qui quái chạy ngay không còn.
Bệnh trần còn luyện đờ con,
Phiền náo sai quấy lại còn tham sần.

Sao sao con biết đạo bản, (190)
Đủ ăn nuôi sống ân cần đó con.
Bệnh trần tai hại hao mơn,
Tà ma khuấy rối bệnh thời hết ngay.

Nhứt mình biếng phát phở bày,
Công-phu luyện đạo chẳng, con mê say. (195)
Dưỡng-trần chẳng khoi một ai,
Phiền náo sai quấy hoại hoại đó con.

Tu thì hết bệnh, vương tròn,
Sống thì lên phạm chẳng còn si mê.
Nam thì hết bịnh đa, thê,
Mữ thì hết bịnh sả-mê coi trần. (200)

Ngày đêm cợn phải ân cần,
Khoi lo phiền náo lạ phận vui tười.
Phật đây vừa nói vừa cười,
Cứu người dưỡng-thế bằng mười thuốc thang.

Dắt con khỏi chôn dưỡng gian, (205)
Minh-triết thiên-đang gọi lại đó con.

Diệu-Trì Kim-Mẫu lòng son,
Hằng ngày cứu vớt lòng con thiên-đàng.
Phật nay mới báo lợi tràng,
Cần-khôn định đoạt mở man đờ con. (210)

Đà Phật định phần vàng son,
Hồn về xứ Phật chẳng còn si mê.
Sao sao cũng giữ một bề,
Pháp lý thấu đặng dựa kê Phật Tiên.

Định thần thẳng rặng tịnh yên, (215)
Gọi là thiên-định phép Tiên rọi truyền.
Vấn Phật phổ-hóa chốn tiên,
Tu theo neo chánh khỏi phiền đờ con.

Cuốn lưỡi ngậm miệng cho tròn,
Cần rang nhấm mát nẻo con si mê. (220)
Gọi con cố gắng trở về,
Cảnh Tiên nhà Phật dựa kê bóng-lai.

Hào-quang chớp nhoáng hoài hoài,
Gắng công luyện đạo đi ngay thiên-đàng.
Tứ đây trực chỉ một đàng, (225)
Đắt về xứ Phật hơn vàng cho con.

Nghĩa nhơn phải giữ cho tròn,
Phật Tiên thân thanh nẻo con chấp mê.
Con mau sắp trở lộn về,
Trung-thiên thấy Phật dựa kê bên con (230)

Đanh lễ lạy Phật cho tròn,
Qui-y theo Phật đâu còn lạ ma.
Tứ đây còn được ta-bà,
Thiên-cung đạo khắp giảng-hà con qua.

Bỉ ngạn tại đây con à! (235)
Hà-sa ban bố thật là pháp-luân.

Từ đây thiên-biến vạn trịnh,
Ngày đêm danh lễ phát-minh trí lãnh.
Văn Phật là gọi đàn anh,
Vô Phật phụ thuộc đấu-tranh làm gì (240)

Tiên Tiên Phật Phật nhiều kỳ,
Hai phái văn võ còn thí biết chưa ?
Luyện đạo con tinh hơn xưa,
Ai xử đều quấy con chùa đó con.

Lợi Phật như nét vàng son, (245)
Pháp lý cứu bệnh chằng con như xưa.
Pháp lý dạy kỹ chớ ngựa,
Dạy con theo kịp mới vừa văn-minh.

Nhơn-đạo là phép trả hình,
Vật chất còn vậy tịnh tình phải minh. (246)
Từ đây con khỏi lộ-trình,
Pháp lý đạo Phật của mình đó con,

Tu thí linh-nghiệm vàng son,
Làm đâu biết đó chằng con hồ-nghi.
Diệu-huyền bạn xuống dưỡng-thí, (247)
Minh-triết tại xoay dưỡng thí phát-minh

Khai môn mới mở pháp-đỉnh,
Thượng-Đế Bồ-Tát con minh mới mẫu.
Huyền-Thiên Thượng-Đế cợ-cầu. (260)
Thượng-nguồn mới mở bắt đầu đó con./.

SAIGON, ngày 27 tháng 1 năm

1973

*. Cự tử: Đồ ^{tr}Aluân Hân
tô sư pháp môn thiên vô vi:
"pháp lý vô vi khoa học
Huyền bí phát pháp".

Ngày 27-1-1973 (Tết Quý Sửu)

Ông Tâm đọc Sám Tu Hành của Ông Tử và giảng thêm như sau :

" Ông Tử đã phân tách ở bên trên tất cả những chi tiết dùng văn chương rất thô sơ để hiểu, bất cứ tầng lớp nào cũng được tìm hiểu lần lần những câu nói của Ngài, để mình tự mở và tự khai thông lấy mình, không có nuôi dưỡng sự buồn bực phiền nao sai quấy, sử dụng hằng không trượng cửu. Ngài đã phân tách rất rõ ràng, bây giờ chúng ta đi theo con đường mà Ngài đã thành công, cũng như Đức Phật trước kia đã thành công. Chúng ta nên áp dụng, chúng ta đã có tiêu thiên địa không khác gì trời đất, cung trăng sao, cung biển núi mây dù trong cơ thể, mà chúng ta không khai thông nó ra, đem ảnh sáng lại để hoa hợp cho chúng, thì lúc cần lục trần và chúng sanh trong bực thế, chúng ta, nó cũng mê muội theo chiều hướng của chu nhận ông, càng ngày càng đau khổ, chết biến thành ma quỷ, vì đã đi trong bóng tối đang lên tiến lên trong ánh sáng.

Các bạn đã có đầy đủ tài liệu của một nhà tu hành, cương quyết tu hành tự bạo nhiều năm, mà đến 80 tuổi, Ngài viết ra tất cả những câu chơn thật trong nội tâm của Ngài, không phải là đặt văn chương nghe cho êm tai, mà với lý lẽ phân minh để bạn noi theo đó mà tự hành tự tiến.

Tội thấy những lời nói cao quý và thực tâm, giúp đỡ chúng ta trong tình thương xây dựng, rất là cao quý..."

L.S.H.